

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1To/21/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8324010169
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Bugel
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8324010169.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Bugela a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA na verejnom zasadnutí konanom dňa 09.10.2024 v trestnej veci proti obž. A. B., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 0T/28/2024 zo dňa 02.07.2024 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného A. B..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaného za vinného zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že

dňa 11.03.2024 v čase o 11.10 hod. viedol osobné motorové vozidlo značky Audi 100 Avant, ev. č. C. po miestnej komunikácii ul. B. po obci D. E. F., kde bol hliadkou OO PZ Humenné zastavený a kontrolovaný, pri kontrole bol vodič po zákonom poučení vyzvaný, aby sa podrobil vyšetreniu na alkohol dychovou skúškou, pri ktorej mu bola prístrojom AlcoQuant 6020 plus, ev. č. A409762 nameraná hodnota 0,42 mg/l etanolu na liter vydychovaného vzduchu a nakoľko pri kontrole vodič nepredložil vodičský preukaz, bolo následnou lustráciou zistené, že vodič A. B. viedol osobné motorové vozidlo v čase uloženého zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 0T/15/2024 zo dňa 26.01.2024, právoplatným dňa 26.01.2024, na dobu 67 mesiacov.

Za to uložil A. B. podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona, prihladajúc v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zákona na § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. m/ Tr. zákona, trest odňatia slobody na 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona ho pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zákona mu súd uložil trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze viesť motorové vozidlá všetkých skupín, na ktoré je podľa zákona č. 8/2009 Z.z., o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, potrebné vodičské oprávnenie, na 4 (štyri) roky.

Obžalovaný podal proti tomuto rozsudku odvolanie na hlavnom pojednávaní ihneď po jeho vyhlásení a po poučení o opravnom prostriedku. V samostatnom písomnom odôvodnení upresnil, že odvolanie smeruje proti výroku o treste. Podľa jeho názoru je výrok o treste v časti, v ktorej mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody nedôvodný. Tento trest je neprimerane prísny, a to z dôvodu, že obžalovaný sa priznal, čin niekoľkokrát úprimne oľutoval. Poukázal na uznesenie NS SR sp. zn. 2Tdo/11/2015 v spojitosti s aplikáciou § 49 ods. 2 Tr. zákona, ktoré nie je možné chápať ako príkaz na ukladanie trestov bez podmieneného odloženia jeho výkonu, prípadne bez uloženia iného druhu

trestu, a ani uloženie samostatného trestu povinnej práce nie je v rozpore s ust. § 49 ods. 2 Tr. zákona. Podľa jeho názoru mohol súd uložiť trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu, resp. iný alternatívny trest nespojený s odňatím slobody. Súd sa mal navyše zaoberať možnosťou uložiť ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou, keďže obžalovaný sa v minulosti aj podľa odôvodnenia rozsudku dopúšťal protiprávneho konania pod vplyvom alkoholu a tak nie je možné vylúčiť, že alkohol je spúšťačom protizákonného správania obžalovaného. Navrhol, s prihliadnutím na všetky zásady trestného konania, vyhovieť odvolaniu v celom rozsahu, napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na základe podaného odvolania krajský súd v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku v spojení s § 311 ods. 2 Tr. poriadku s prihliadnutím na obsah odvolania, ktorého odôvodnenie jednoznačne smeruje len proti výroku o treste, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadal len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. Na základe preskúmania veci krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Okresný súd vykonal vo veci dokazovanie zákonným spôsobom a vykonal dôkazy, ktoré pre rozhodnutie o obžalobe prichádzali do úvahy a v rozsahu ako to vyžaduje ust. § 2 ods. 10 Tr. poriadku na rozhodnutie. Podľa názoru odvolacieho súdu skutkový stav zistil dostatočne, tento správne zistený skutkový stav vyhodnotil prvostupňový súd spôsobom uvedeným v § 2 ods. 12 Tr. poriadku a takýmto postupom dospel k správny skutkovým a právnym záverom v otázke viny obžalovaného a následne aj uloženého trestu.

Vzhľadom na obsah odvolania odvolací súd preskúmal výrok o treste a všetky tie skutkové a právne skutočnosti, v ktorých mal tento výrok napadnutého rozsudku podklad. Odvolací súd nenašiel dôvody, pre ktoré by bolo možné spochybniť správnosť výroku o treste.

V tejto veci mal súd prvého stupňa správne zistené, že obžalovaný bol 3krát súdne trestaný, z toho 2 krát pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, pričom v prípade z roku 2016 je odsúdenie zahladené, v ostatnom prípade ide o odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. OT/15/2024 zo dňa 26.01.2024 (právoplatný 26.01.2024), za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov, s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 15 mesiacov, t. j. do 27.04.2025, za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke vo výmere 5 rokov a 7 mesiacov. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 26.01.2024.

Správne mal súd prvého stupňa zistenú u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l/ Tr. zákona, teda že obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, správne zistil jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Tr. zákona, že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený. Pomer a miera závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností bola súdom správne vyhodnotená ako vyrovnaná v intenciách § 38 ods. 2 Tr. zákona, podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Z vyššie uvedených skutočností však nepochybne vyplynulo, že obžalovaný jednak spáchal teraz prejednávaný skutok len cca 2 mesiace po nadobudnutí právoplatnosti skoršieho odsudzujúceho rozhodnutia súdu, jednak sa skutku dopustil v čase plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, jednak išlo o konanie takmer identické s konaním, pre ktoré bol naposledy odsúdený, a to vedenie vozidla pod vplyvom alkoholu, i keď bolo inak právne kvalifikované.

Podľa § 49 ods. 2 Tr. zákona ustanovenie odseku 1 (o podmienenom odložení výkonu trestu) sa nepoužije, ak súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Evidentné v tejto veci bolo, že obžalovaný spáchal úmyselný trestný čin v dobe podmieneného odsúdenia, a teda zákonná možnosť pre aplikáciu uvedeného ustanovenia bola naplnená.

Odvolačný súd sa stotožnil s argumentmi súdu prvého stupňa o nevyhnutnosti uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému v zistenej situácii.

Ani podľa názoru odvolacieho súdu nebolo možné pre zabezpečenie účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona uložiť obžalovanému trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu, resp. iný druh trestu nahrádzajúci tento trest. Nepodmienečný trest odňatia slobody v relatívne krátkej výmere 4 mesiace, teda blízko spodnej hranice trestnej sadzby upravenej v § 348 ods. 1 Tr. zákona v rozpätí až na 2 roky, je aj podľa odvolacieho súdu zákonný. Obžalovaný opätovným páchaním trestnej činnosti v časovom rozpätí, ako bolo vyššie uvedené, zatiaľ preukázal, že uloženie trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu, teda trvajúca hrozba trestu, má na neho mizivý odradzujúci účinok. S tým následne prirodzene súvisí aj miera ochrany spoločnosti, ktorú zjavne trest odňatia slobody s podmieneným odložením jeho výkonu nedokázal zabezpečiť. Aj odvolací súd sa stotožnil so záverom okresného súdu, že bolo nevyhnutné pristúpiť k uloženiu aspoň krátkeho trestu odňatia slobody jednak za účelom ochrany spoločnosti pred konaním obžalovaného tým, že mu aspoň po krátky čas zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a pritom vytvorí podmienky na jeho výchovné pôsobenie trestu k tomu, aby viedol riadny život, jednak za účelom odradenia iných od páchania trestných činov, a zároveň tento trest primeranejšie vyjadří morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou. Ani odvolací súd na základe zistených skutočností nenašiel argumenty pre záver, že účel trestu by mohol byť dosiahnutý iným alternatívnym, a tým pádom menej invazívnym druhom trestu.

Trest odňatia slobody v uloženej výmere nie je podľa názoru odvolacieho súdu neprimerane prísny, je úplne primeraný, druh a výmera trestu súčasne dostatočne zohľadňuje spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, úplne priliehavo vyjadruje potrebu individuálnej ako aj generálnej prevencie. Navyše zákonným spôsobom boli pri ukladaní trestu obžalovanému zohľadnené aj tie skutočnosti, ktorými odôvodnil odvolanie, t.j. priznanie sa k trestnému činu a úprimná ľútosť obžalovaného, keďže z vyššie uvedeného je zrejmé, že ako poľahčujúca okolnosť boli okresným súdom náležite zohľadnené. Tento druh trestu a jeho výmera navyše rešpektuje princíp proporcionality trestu, teda mieru zásahu do základného práva obžalovaného na jednej strane, a potrebu ochrany spoločnosti pred konaním obžalovaného na druhej strane, pričom zásah do práva obžalovaného na osobnú slobodu trestom odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov je v tomto prípade v plnom súlade s uvedeným princípom.

Napokon bolo v súlade so zákonom podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Pokiaľ ide o uložený trest podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, teda uložený trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze viesť motorové vozidlá všetkých skupín, na ktoré je podľa zákona č. 8/2009 Z. z., o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, potrebné vodičské oprávnenie, na 4 (štyri) roky, odvolací súd uvádza, že aj tento trest bol uložený v súlade so zákonom, a hoci vo výroku uvedený ods. 3 § 61 nie je formálne správne uvedený, pretože pre postup podľa ods. 3 nebola splnená podmienka - odsudzovanie za trestný čin podľa § 289 Tr. zákona, ale § 348 Tr. zákona, táto formálna okolnosť nemala vplyv na zákonnosť uloženia trestu zákazu činnosti v uvedenej výmere.

V dôsledku skutočnosti, že odvolanie podal iba obžalovaný, odvolací súd neposudzoval dôvodnosť námietky týkajúcej sa uloženia ochranného protialkoholického liečenia v akejkoľvek forme obžalovanému, keďže by išlo o úvahy a rozhodnutie v neprospech obžalovaného, čo vylučuje § 322 ods. 3 Tr. poriadku, keďže ochranné liečenie je ochranným opatrením, čo je sankcia, ktorá je právny následkom spáchaného trestného činu alebo činu inak trestného.

Na základe doteraz uvedených skutočností odvolací súd zamietol nedôvodné odvolanie obžalovaného.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednohlasne.
jednohlasný

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.